

**EL CÈLEBRE PINTOR 25 ANYS
DESPRÉS DE LA SEVA DEFUNCIÓ**

D. Sam Abrams

Poeta, assagista i traductor

Comenta l'article a
www.avui.cat/47423

Miró, encara

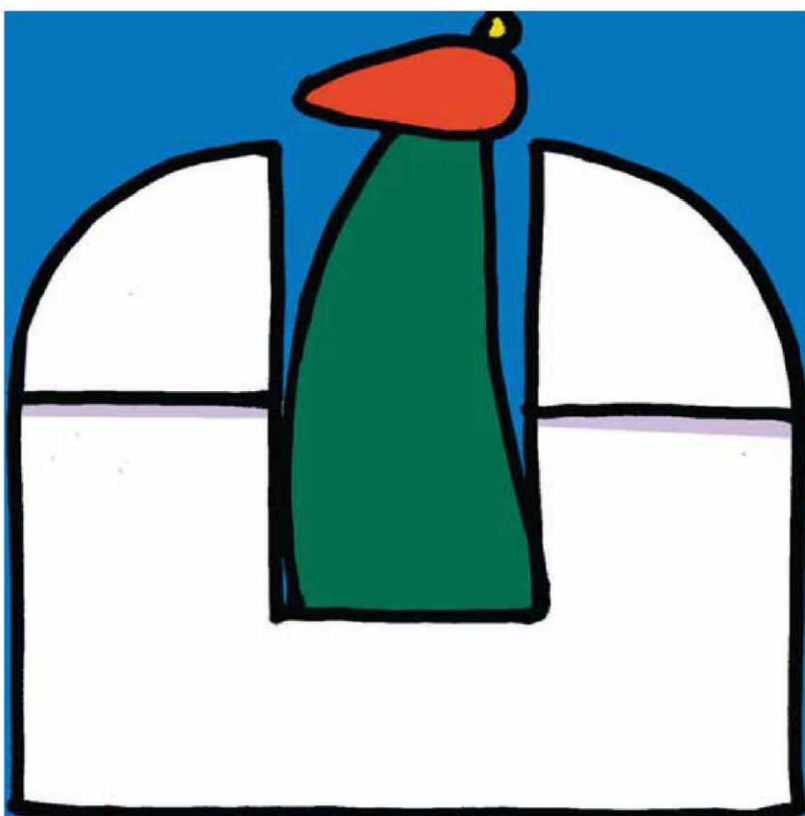
Ahir es van commemorar a la fundació que porta el seu nom, els vint-i-cinc anys de la mort de Joan Miró. La commemoració s'ha anticipat un mes, perquè Miró va morir exactament el dia de Nadal del 1983. La part central de l'acte va ser la conferència de Robert Lubar encertadament titulada *El llegat artístic de Joan Miró*.

PER MI, AQUEST LLEGAT ÉS UN LLEGAT divers. En primer lloc, hi ha indubtablement l'obra de creació original en totes les seves innombrables modalitats i formats: dibuix, pintura, collage, il·lustració, obra gràfica, escultura, ceràmica, teixit, escenografia, obra escrita... Sincerament, crec que l'obra original de Miró constitueix l'aventura artística més extraordinària de la modernitat. Dit d'una altra manera, podríem reconstruir el desplegament de la modernitat centrant-nos només en l'obra de Miró. En definitiva, Miró és un dels 10 o 12 grans noms de l'art universal, aquells noms indispensables que han canviat el sentit de l'art i la nostra sensibilitat.

PERÒ, SORTOSAMENT, EL LLEGAT DE MIRÓ no s'acaba aquí. La generositat connatural de Miró i la seva profunda fe en la importància de l'art com a element de gran significació en la formació de l'individu el van portar a altres actuacions de decidit abast social. Em refereixo a les obres de gran format a la via pública i, sobretot, a la Fundació Joan Miró. La ciutat de Barcelona seria més pobra sense els referents de la presència de Miró com ara el mural de ceràmica de l'aeroport del Prat, el paviment del pla de l'Os a la Rambla i l'escultura monumental *Dona i ocell*, del Parc de l'Escorxador. I el mateix es pot dir de les escultures *Parella d'enamorats dels jocs de flors d'ametllers* a La Défense, a París, i *Miss Chicago* a Washington Street, a Chicago. I no hem d'oblidar els bells i insòlits murals de ceràmica, *Mur del sol* i *Mur de la lluna*, a la seu de la UNESCO, també a la capital francesa.

JUSTAMENT AQUESTS DIES EN QUÈ LA intervenció a la cúpula de la seu de les Nacions Unides a Ginebra està aixecant tanta polèmica a l'entorn de Miquel Barceló és un bon moment per recordar Miró i la seva voluntat de fer arribar l'art a tot hom. Miró mai hauria arribat a ser el centre d'una polèmica així per dues raons: per una banda, no hauria permès la utilització política de la seva figura i la seva obra, i, per l'altra, hauria arribat a la cita artística amb els deures fets, sabent perfectament els materials que havia d'emprar i acompanyat dels tècnics necessaris.

I, FINALMENT, ARRIBEM A L'ACTUACIÓ de gran abast social que representa la Fundació Miró de Barcelona. La fundació encarna l'esperit i els valors de la vida i l'obra de Miró. Per començar, té la col·lecció més important del món d'obra de l'artista de totes les èpoques de la seva dilatada i fèrtil carrera. I, fixem-nos-hi bé, aquesta col·lecció permanent és viva i discreta, i no té res de mausoleu estalinista com tenen moltes fundacions d'artista arreu del món. L'obra de Miró hi és d'una manera modesta, però amb eficàcia. Miró va voler que la seva fundació fos un centre d'art i artistes i

CARME PERIS

“La generositat connatural de Miró i la seva profunda fe en la importància de l'art com a element de gran significació en la formació de l'individu el van portar a altres actuacions de decidit abast social”

no una piràmide dedicada al seu geni. Per això la fundació té aquest ambient tan acollidor, des dels tres grans xiprers al costat de la porta principal, que ens donen la benvinguda a la manera de la vida rural a Catalunya, fins a les dimensions humanes i els materials càlids de les sales. Per això la fundació té el centre de documentació que, a més del fons particular de i sobre Miró, té una gran col·lecció sobre l'art de la modernitat. Per això la fundació té importants exposicions temporals que giren a l'entorn de Miró i de molts altres artistes i manifestacions de l'art modern. Qui no recorda exposicions esplèndides d'aquelles que no oblides, com les de Calder, Gree-

naway, Frederic Amat, Rothko i l'art a la Xina? Per això la fundació té l'Espai 13, per donar una oportunitat a nous creadors.

MIRÓ VA VOLER CREAR UN AUTÈNTIC “Centre d'Estudis d'Art Contemporani” (CEAC) on ell i la seva obra fossin uns referents més dins un sistema coral d'aproximació a la qüestió complexa de l'art del nostre temps. I la directora de la fundació, Rosa Maria Malet, ha respectat rigorosament la voluntat de Miró. Miró va voler neutralitzar els efectes dels prejudicis negatius en contra de l'art modern a base d'obrir un diàleg sobre el tema, a base d'informar i educar sobre l'art modern. I l'exposició actual, *Modernitat americana*, n'és un bon exemple. Existeixen prejudicis eurocentristes que fan que el públic català ignori la gran tradició pictòrica dels Estats Units que ens arriba amb força i qualitat des del segle XVII. La fundació ha portat una mostra significativa d'obres de la Corcoran Gallery de Washington per desfer aquest tòpic sobre la inexistència de l'art americà. Amb més de 16,000 peces, la Corcoran és la col·lecció més important d'art dels Estats Units al món i arriba a Espanya, per primer cop, de la mà de la Fundació Miró. Tal com volia Miró: amb discreció, però actuant decididament a favor d'un coneixement més autèntic i més enriquidor de l'art. Per Miró, l'art civilitzava.